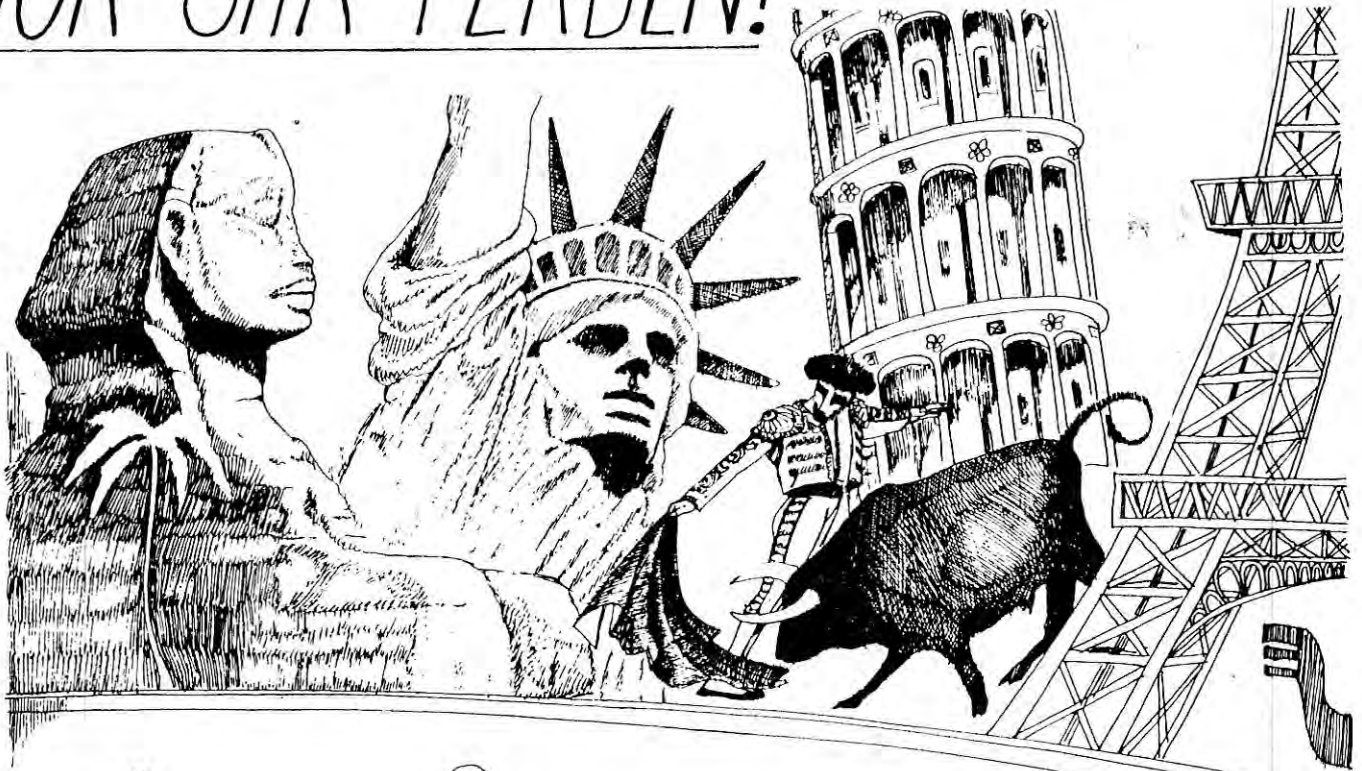


GÅ PÅ

FYLKESAVIS
FOR AKP-ML
I TELEMARK

Nr. 4-89

HVOR GÅR FERDEN?



- OG HVORDAN KOMMER VI DIT?

GÅ PÅ PÅLEDDER

Den forrige DS-lederen, R [redacted] S [redacted], har meldt seg ut av partiet. R [redacted] spilte en sentral rolle i arbeidet med å bygge opp igjen telemarkspartiet i begynnelsen av 80-åra, etter at mange hadde meldt seg ut, deriblant flere sentrale partikadre. Særlig gikk han i spissen for å gi studiene en sentral plass i det interne partiarbeidet.

Det var sterk tvil på om AKP er i stand til å lede folk i Norge fram til en revolusjon som var R [redacted] politiske grunnlag for utmeldelsen. Før han meldte seg ut, lagde R [redacted] en oppsummering av sitt syn på kommunismens krise for Bamble-avdelinga. Jeg mener dette er en god sammenfatning av situasjonen - konklusjonen behøver ikke være utmeldelse eller nedleggelse av partiet. Med R [redacted] tillatelse trykker vi R [redacted]s oppsummering i dette nummeret av GÅPÅ.

DSAU vil takke R [redacted] for mange års uselvisk innsats for partiet og dets mål. Vi håper R [redacted] ikke er tapt for den revolusjonære bevegelsen for all framtid. Vi betrakter R [redacted] som en kamerat det er viktig å holde kontakt og diskutere politikk med.

Når dette leses, er valget over. Da reises en viktig diskusjon: Frontens framtid og vår rolle i den. Jeg vil oppfordre alle medlemmer til å lytte til de partiløse sin mening før dere sjøl trekker konklusjoner. Hvert medlem bør ha diskutert dette med minst en partløs før avdelingsdiskusjonen begynner. Husk det maoistiske prinsippet "fra massene til massene".

DS-leder

ARNDERS "TESTAMENTE"

Som vi avtalte, har jeg skrevet et lite notat om hvilken diskusjon som er "den viktigste å ta akkurat nå". Det er ikke så mye nytt og originalt her. Men kanskje det hjelper å ta en liten oppsummering av og til og stille seg sjøl noen spørsmål ved oppleste og vedtatte sannheter.

Lykke til med diskusjonen!

MARX

Gjennom kritikken av den borgerlige politiske økonomien, gjennom kritikken av idealistisk og mekanisk materialistisk filosofi, skapte Karl Marx, i kamp mot politiske utopister, en metode for å utvikle kampen for "et bedre samfunn" på et vitenskapelig grunnlag; den vitenskapelige sosialismen dvs. den dialektiske materialismen og den marxistiske politiske økonomien.

I KAPITALEN formulerte K.M. loven om den kapitalistiske akkumulasjonens historiske tendens. Jeg oppfatter den som sammenfatningen av K.M.s revolusjonsteori, og siterer et lengre avsnitt (alle understrekninger i sitatet er mine):

"Så snart denne forvandlingsprosessen i tilstrekkelig grad har oppløst det gamle samfunnet, så snart arbeiderne har blitt forvandlet til proletarer og arbeidsvilkårene deres til kapital, så snart den kapitalistiske produksjonsmåten står på egne ben, antar den fortsatte prosessen en ny form; den prosessen som innebærer at arbeidet fortsatt blir gjort samfunnsmessig, at jorda og andre produksjonsmidler fortsatt blir gjort til samfunnsmessig utbyttede, altså felles produksjonsmidler, som med andre ord innebærer at private eiere fortsatt blir ekspropriert. Den som nå skal eksproprieres, er ikke lenger arbeideren som arbeider selvstendig, men kapitalisten som utbytter mange arbeidere.

Denne ekspropriasjonen fullbyrdes gjennom de immanente lovene som gjelder for den kapitalistiske produksjonen, gjennom sentraliseringen av kapitalen. En kapitalist slår mange andre i hjel. Hånd i hånd med denne sentraliseringen, hvor noen få kapitalister eksproprierer mange andre, utvikles arbeidsprosessens kooperative form i stadig større skala; og utvikles den bevisste tekniske anvendelsen av vitenskapen, forvandlingen av arbeidsmidlene til arbeidsmidler som bare kan brukes i fellesskap, økonomiseringen av alle produksjonsmidler for kombinert, samfunnsmessig arbeid, sammenflettingen av alle folk i verdensmarkedets nett og dermed det kapitalistiske regimets internasjonale karakter. Etter hvert som stadig færre kapitalmagnater usurperer og monopoliserer fordelene ved denne forvandlingsprosessen, øker omfanget av nød, press, trelldom, utarting, utbytting, men også omfanget av opprør i den stadig voksende arbeiderklassen, en klasse som er blitt skolert, forent og organisert gjennom mekanismen i selve den

kapitalistiske produksjonsprosessen. Kapitalmonopolet blir en lenke for den produksjonsmåten som er blomstret opp med og under dette monopolet. Sentraliseringen av produksjonsmidlene og arbeidets samfunnsmessige karakter når fram til et punkt hvor det ikke lenger lar seg forene med det kapitalistiske hylsteret. Det sprennes. Klokkene ringer for den kapitalistiske privateiendommen. Ekspropriatørene blir ekspropriert.(...) Forvandlingen av den oppsplittede privateiendommen, som var basert på individenes eget arbeid, til kapitalistisk privateiendom, er selvsagt en prosess som er langt mer langvarig, som er hardere og vanskeligere enn forvandlingen av den kapitalistiske privateiendommen, som allerede er basert på samfunnsmessig produksjonsdrift, til samfunnsmessig eiendom. I det første tilfellet gjaldt det ekspropriasjonen av folkemassen gjennom noen få usurpatorer, i det siste tilfellet gjelder det ekspropriasjonen av de få usurpatorene gjennom folkemassen". * (side 237-238 i første bok del 4).

Essensen i dette er at den kapitalistiske akkumulasjonen er historisk progressiv i den forstand at den gjør produksjonsmidlene samfunnsmessige. Sentraliseringen av kapital fører til utbytting av massene og opprør i den stadig voksende og sterkere arbeiderklassen. Produktivkreftene gjør opprør mot produksjonsforholda.

K.M. hevder videre at gjennomføringen av revolusjonen og bygginga av kommunismen på grunnlag av en utvikla kapitalistisk basis blir mye lettere enn borgerskapets ekspropriasjon av de private småprodusentene i kapitalismens barndom.

Marx sin teori forklarer mange av krisene i verden i dag. Men den holder ikke som revolusjonsteori. Allerede i 1870-åra var den økonomiske utviklinga kommet langt på vei dit Marx forutså. Pariserkommunen må sees på som en del av krisa i det kapitalistiske systemet på den tida. Men i de 120 åra som har gått siden, har det ikke skjedd noe som har bekrefta Marx sin teori. Bortsett fra noen tilløp etter 1.verdenskrig i sentraleuropa, og kanskje Jugoslavia etter 2.verdenskrig, står historien uten eksempler på revolusjoner i land med en utvikla økonomisk basis. Og det er helt klart at Marx så på kommunismen som en naturnødvendig utvikling av den kapitalistiske produksjonsmåten på samme måten som denne hadde opphevet den førkapitalistiske.

LENIN

Den første sosialistiske revolusjonen kom i Russland i november 1917. Lenins imperialismeteori forklarte hvordan man kunne nedkjempe imperialismen i det svakeste leddet. I og for seg var dette en videreutvikling av Marx sin teori. Vi fikk en

* "Industriens framsteg, som borgerskapet viljeløst og motstandsløst er bæreren av, erstatter arbeidernes isolering gjennom konkurransen med deres egen revolusjonære sammenslutning i assosiasjonen. Med storindustriens utvikling rykkes såleis sjølve det grunnlaget som borgerskapet produserer og tilegner seg produktene på, vekk under føttene på det. Det produserer framfor alt sine egne banemenn. Dets undergang og proletariatets seier like uunnqæliq....."

teori for revolusjon i land utafor de utvikla kapitalistiske landa. Men etter erfaringene fra Sovjet står vi fortsatt igjen med to sentrale spørsmål: hvordan gjennomføre en revolusjon i et utvikla sosialistisk land? og hvordan bygge sosialismen i et fattig land?

På begge spørsmåla står vi uten praktiske erfaringer og også uten teoretiske løsninger som holder. Marx forutsatte en kapitalistisk basis hvor produktivkreftene var samfunnsmessige, kapitalen sentralisert og privateiendommen monopolisert. Ikke noe av dette stemte i Sovjet. Stalins industrireisningsprogram skulle løfte Sovjet inn i kommunismen. Dette ble forsøkt gjennomført gjennom akkumulasjon på grunnlag av utbytting av landsbygda. Stalins Sovjet endte i kontrarevolusjon.

MAO

Mao utvikla Lenins imperialismeteori til en allmenn revolusjonsteori for den 3.verden som har vært et forbilde for praktiske eksperimenter i mange land.

Han utvikla også en kritikk av byråkratiseringa og den ensidige satsinga på tungindustri under Stalin. (J.fr. "De ti viktigste forholda"). Erfaringene fra "Det store spranget" tyder på at dette ikke var like enkelt å gjennomføre i praksis. Hungersnød i landet - monopolisering av makt i partiet.

Den "Store polemikken" og teorien om "kulturrevolusjonen" ble sett på som svaret på de negative erfaringene i Sovjet og Kina. Dette ble sett på som den teoretiske og praktiske løsningen på sosialismens problem; "mobilisering av massene" og "klassekampen fortsetter under sosialismen". Dette ble sammen med den antiimperialistiske kampen i den 3.verden grunnlaget for framveksten av bl.a. AKP(m-l).

DENG

Dengs maktovertakelse i Kina betydde at mesteparten av det vi hadde forsvart i Kina og sett på som deler av en sosialismeteori ble snudd opp ned. Alt av økonomisk utvikling fra og med det store spranget ble dømt nord og ned. Slutt med kollektive løsninger. Med markeds sosialisme skulle landet bygges.

STATUS:

Blodbadet på den himmelske freds plass 4.juni er opplagt et vendepunkt. En kort status etter 140 år:

Erfaringene fra revolusjoner i flere land i den 3.verden har bevist holdbarheten i Maos teorier om at klassekampen i land i den 3.verden kan utvikles fram til et punkt hvor det proimperialistiske borgerskapet kan nedkjempes.

Det er bevist at man gjennom kollektivisering og mobilisering av massene kan bringe levestandarden til massene opp til et visst nivå m.h.t mat, helse, utdanning etc. (j,fr. Kina og Kampuchea). Det er dette Myrdal kaller kollektiv fattigdom. Men det er viktig å huske at denne "kollektive fattigdommen" har brakt massene opp på et nivå langt over "frie land" i den 3.verden, som f.eks. India.

Ingen land har klart å komme fra dette stadiet med kollektiv fattigdom og opp på et materielt nivå som tilsvarer det som de rike kapitalistland har. Ingen land har klart å bygge en planøkonomi som ikke har stagnert. Ingen land har klart å få en markedsøkonomi til å fungere sosialt.

Ingen land har klart å løse de politiske problemene knytta til den etterrevolusjonære tida. Politiseringa/ mobiliseringa av massene, nedbygging av makt, privilegier, demokrati. Vi står igjen med spørsmålet: er det mulig å bygge sosialisme i land i den 3.verden?

De rike kapitalistiske landa har en materiell basis som antakelig vil gjøre det lett å bygge sosialismen her. AKP(m-l) har utvikla en teori for tida etter revolusjonen. Men ingen har noe svar på spørsmålet: er det mulig å gjennomføre revolusjon i de rike kapitalistiske landa? (Hvis ja; i Norge aleine?) Sagt på en annen måte; hvorfor har det ikke forekommet revolusjoner i disse landa på tross av at de forholder Marx beskriver forlengst har utvikla seg?

Disse spørsmåla trenger svar før man diskuterer partimodell. Som en del av den diskusjonen må man også diskutere i hvilken grad partimodellen er en del av grunnlaget for kontrarevolusjonene i land som Sovjet og Kina. Er det slik at det er nødvendig med et strengt sentralistisk parti for å gjennomføre revolusjonen, men at man må ha et åpent parti med et klart skille fra statsmakta for å kunne bygge sosialismen?

At verden trenger sosialisme er åpenbart. Men hvordan?

RADIO - HJELP!

For et par år siden meldte RV/AKP seg inn i Radio Grenland. Innbetalingsavgiften var den gang 5000 kroner, nå er den 10000. Fra og med 1989 er det innført en årlig medlemsavgift på kr.2000. Disse kommer til fratrekk på regninger for sending, leie av studio o.s.v. Så lenge vi ikke sender programmer er dette altså en rein utgift uten gjensytelse.

Dersom vi ikke finner folk til å lage programmer må vi si opp medlemskapet, vi har ikke råd til å kaste 2000 kr. ut av vinduet hvert år! Kjære medlemmer, hjelp oss å finne noen! De behøver ikke være medlemmer av RV eller AKP. DSAU

HJELP - RADIO!

BLI MED PÅ STUDIER OM DET NORSKE SAMFUNNSSYSTEMET ANNO 1989
14 OG 15 OKTOBER PÅ DAG BONDEHEIM

Kan du på stående fot svare på spørsmålet om hvor mange årsverk det er i den offentlige sektoren i Norge i dag? Eller: Hvilket år kom loven om 9-års obligatorisk skolegang? Hvor stort er et forsvarsbudskjett på?

Noe av dette kan du kanskje svare på, men jeg trur at vi AKPere må innrømme at på mange områder mangler vi grunnleggende kunnskaper om det norske samfunnet. Og enda viktigere: Hver enkelt av oss kjenner godt noen sider ved samfunnet, men tenk gjennom: Har du egentlig noe helhetlig bilde av utviklinga i dette landet de to siste tiåra? Jeg snakker her om en analyse som baserer seg på fakta og vitenskapelige undersøkelser. Det er iallfall ikke mulig å arbeide for å lage revolusjon i dette samfunnet med overfladiske kunnskaper.

Vi har nå mulighet for å rette på dette: Studieutvalget i AKP har utgitt ei ny studiebok " Det norske samfunnssystemet i slutten av det 20. århundret ". Denne boka gir en innføring i samfunnsøkonomi, klasseforhold og det politiske systemet i det moderne Norge. Den analyserer motsetningene i samfunnet, beskriver de viktigste utviklingstrekkene de siste tiåra, og gir perspektiver på hva slags samfunn som er i emning framover mot århundreskiftet. Boka er lettlest og illustrert med Ms tegninger fra Klassekampen. Den eigner seg utmerka til oppslagsbok.

Men nå kan vi i DS og det nyoppretta studieutvalget tilby alle et kurs i denne boka. (Dette kurset er obligatorisk for alle som ble medlemmer etter 1980). Vi vil bl.a. ta opp følgende temaer:

* Hva er ideologien bak velferdsstaten? Kan vi snakke om en velferdsstat i Norge i dag? (Dette temaet blir tatt opp på oppstartsmøte 27 september).

* Hvilken endringer har skjedd innafor arbeiderklassen i 80-åra? Spiller kjerneproletariatet lenger noen progressiv rolle - f.eks. i forhold til kvinne- og miljøbevegelsen?

* Omstillinga av økonomien i 70- og 80-åra. (Her skal vi prøve å sette Torstein Dahles foredrag inn i en litt større sammenheng.)

* Distriktkrisa i Norge? Hvor langt har det kommet i Telemark?

* Norge etter Carl I Hagens valgtriumf. (Dette er skrevet før valget)

* Perspektiver for Norge i 90-åra.

Som du ser er dette er rekke interessante temaer.

Oppstartsmøte er 27/9 hos Ø [redacted] og I [redacted] kl. 19.30 i [redacted] 66B på [redacted] tlf. (03) [redacted]. Temaet er altså om velferdsstaten.

Helgkurset blir avholdt på Dag Bondeheim i Skien lørdag 14. og søndag 15. oktober. Lørdag kl. 10.00 til ca. kl.18.00. Søndag kl. 10.00 til ca. 14.00. Mat på Bondeheimen blir i overkant av en hundrelapp tilsammen de to dagene. Boka koster kr. 120. Ellers ingen utgifter. Sjølsagt kan folk overnatte privat.

PROSJEKTAVDELING?

Jeg har lagt fram et forslag for distriktstyret om å organisere prosjektavdelinger for å løse konkrete politiske oppgaver. Ideen er å overføre lærdom fra nyere organisasjonskunnskap til vårt partiarbeid.

En prosjektavdeling skal eksistere i et begrenset tidsrom, løse klart definerte og målbare oppgaver, og avgi en sluttrapport. Avdelinga har de samme plikter og rettigheter i det interne partilivet som andre avdelinger, men følger sine definerte oppgaver i det eksterne arbeidet.

Overfor distriktstyret har jeg fremmet et konkret forslag, som trykkes i GÅPÅ. En annen ide til prosjektavdeling er følgende:

-Blant innvandrerne og flyktningene i Grenlan finnes det sannsynligvis en 20-30 skolerte marxist-leninister av ulike slag. Mål for en prosjektavdeling: 3-4 medlemmer danner prosjektavdeling. I løpet av ett år skal avdelinga fordobles ved å rekruttere innvandrere/flyktninger. I løpet av nok ett år skal avdelinga utvikle politikk på hvordan innvandrere og flyktninger sjøl skal bli ei drivkraft og "premisslevrandør" i den anti-rasistiske kampen.

-Begrunnelse: Vi klarer aldri å rekruttere innvandrere til partiet uten å konsentrere krefter om dette. De få som blir rekruttert kommer til oss, vi oppsøker ikke dem. Vi klarer heller ikke å utvikle anti-rasistisk politikk på innvandrernes premisser så lenge de ikke har makt i en grunnorganisasjon i partiet - nå drukner de få røstene som finnes i et hvitt hav.

DS-leder

KOMMENTARER OG MENINGER MOTTAES MED TAKK - BÅDE TIL GÅPÅ OG DIREKTE TIL DS.

DISKUSJONSOPPLEGG PÅ ERFARINGENE MED VALGKAMPEN OG VIDERE ARBEID I FRONTEN KOMMER TIL AVDELINGSSTYRENE I LØPET AV SEPTEMBER.

DSAU

FORSLAG OM PROSJEKTAVDELING

Avdelingsstrukturen vår har blitt en hemske når ny politikk skal utvikles. Ikke det at vi er organisert i avdelingen, men det at avdelingene består av de samme menneskene over mange år. Slik dannes uformelle lederstrukturer som er sterkere enn de valgte. Borgerlige organisasjonsteoretikere har for lengst oppdaget dette: Når de vil gjennomføre noe nytt og oppnå resultater raskt begynner de med å rive opp det "satte" organisasjonsmønsteret.

Prosjektorganisering blir stadig mer tatt i bruk for å oppnå resultater. I korthet er en prosjektorganisasjon en organisasjon satt sammen for å løse en konkret oppgave i løpet av en begrenset tid og til en begrenset pris. Deltakerne er helt eller delvis tatt ut av sin tradisjonelle plass i organisasjonen.

Jeg mener vi kan dra nytte av prosjektmodellen når vi ønsker å løse politiske oppgaver, ved å organisere prosjektavdelinger. Fordelen er at vi danner avdelinger der folk ikke har rukket å danne en uformell struktur i forhold til hverandre. Distriktsstyret oppretter avdelingen og stiller konkret mål og tidsramme. Dette innebærer at DS også må definere hvilke "ordinære" partioppgaver prosjektavdelinga skal ha.

En naturlig innvending vil være at det ikke er nødvendig å danne egen avdeling for å gjennomføre et prosjekt, det kan dannes et utvalg. For enkelte oppgaver kan utvalg være en løsning. Men å organisere utvalg har sine ulemper: Det må organiseres en egen ledelse, settes opp et eget budsjett, myrdighet og plass i partiorganisasjonen må defineres. Dette er enkelt for utvalg av typen studieutvalg, kvirneutvalg, faglig utvalg osv. Dette er utvalg under DS, der DS-medlemmer leder utvalget eller oppnevner lederen. Men dersom vi bruker utvalgsmodellen til å løse mer konkrete politiske oppgaver, trekker vi arbeidskraft ut av avdelingene og gjør partidemokratiet uklart. Ved å organisere en prosjektavdeling vil partivedtøktene regulere ansvarsforhold og demokrati, DS foretar kun ansvarsavgrænsninger i forhold til partiplanen.

Våren -88 la vi fram vår Hydro-analyse. Den var et resultat av flere års studier og debatt blant partikamerater på Herøya. Fylkespartiet hadde som mål å følge opp analyse med en rekrutteringsoffensiv. I DS-planen har vi partibygging på Herøya som 2.prioritet. Jeg foreslår at vi oppretter en prosjektavdeling på Herøya for å løse følgende oppgaver: Utvikle politiske linjer på industriens nye ledelsesmetoder, videreutvikle Hydro-analyse (spesielt på økonomien) og rekruttere arbeiderkvinner.

Dette vil være et pionerarbeid i å utvikle partimodellen vår. Forslaget forutsetter godkjenning av partiets organisasjonsutvalg. Jeg foreslår følgende avgrænsning for en prosjektavdeling på Herøya:

Tid: Fra høsten -89 til avd.Årsmøte ca. des. -91 (2 År).
Avdelingen skal oppløses etter denne tid. Om det deretter skal opprettes "faglig-avdeling", industri-avdeling eller liknende skal besluttes av fylkespartiet.

Mål: Utvikle politiske linjer på industriens nye ledelsesmetoder.

Videreutvikle Hydroanalyse, spesielt på konsernets økonomi.

Rekruttere arbeiderkvinner. Dette innebærer at avdelinga må utvikle politikk for arbeiderkvinnenes kår i tungindustrien, innenfor produksjon, vedlikehold, kontorhold og forsikring.

Møtl.: Fra alle Grønlandsavdelingene. Det er ikke gitt at alle partikamerater som i dag arbeider ved Hydro Forsgrunn skal bli med i prosjektavdelinga. Men det er avgjørende at ikke kamerater fra ei avdeling dominerer prosjektavdelinga. Etter prosjektperioden skal medlemmene gå tilbake til sine respektive "by-avdelinger".

Metode: Studere NH-økonomien.
Studere org.oppbyggingen i NH og teorien bak den.
Drive kommunistisk propaganda-arbeid på Herøya, herunder Klassekamper. *Intervjuer /undersøkelsermetoder.*
(Dette må videreutvikles av prosjektavdelinga)

Avgr.: Medlemmene opprettholder sitt KK-salg i regi av by-avdelingene.

Medlemmer som fortsetter i frontarbeid ledet av sin gamle avdeling, står fortsatt under ledelse av avdelinga på dette feltet, og kan delta i avdelingas politiske behandling av frontarbeidet.

Prosjektavdelinga driver eget økonomiarbeid.
Restanser må gjøres opp i den gamle avdelinga.

Prosjektavdelinga blir ikke fritatt for partiplanens punkter på interne oppgaver, debatter, kampanjer osv. Eksterne hovedoppgaver kan pålegges av DS, men skal normalt fritas.

PROSJEKT "KLASSEKAMPEN"
HØSTEN -89

Først av alt må vi takke og rose alle som har jobba med Klassekampen-gratisabonnementskampania i sommer. Etter to veldig godt gjennomførte kampanjer for Klassekampen i år, vil det bli en tredje før året er omme.

Denne gangen spesielt retta inn på abonnementsverving. Vi vil samarbeide med Vestfold (som gjorde furore i vårkampanja) om et "KK-prosjekt" seinhøstes. Det vil starte med et seminar om metodene som blei anvendt i Vestfold, og hvordan anvende dem hos vårs, i løpet av oktober. Deretter en "rolig" periode med innsamling av aktuelle navn og utsendelse av gratisaviser og sånn. I slutten av november skal frukten høstes, og vi vil trenge aktiv innsats fra avdelingene en fjorten dagers tid.

Vi vil komme tilbake med mer detaljert "program" seinere, - men dette som en helt foreløpig orientering.

KK-ansv/DS

